

EFTA-statsborgere med erhvervskompetencegivende videregående uddannelse af mindst 3 års varighed.

Bekendtgørelse nr. 179 af 17. marts 2003 om gensidig anerkendelse af visse erhvervsrettede uddannelser.

Undervisningsministeriet har siden 2001 været koordinerende myndighed i forhold til EU-kommissionen. Undervisningsministeriet har dermed haft til opgave at sikre implementeringen af EU-direktiverne og sikre, at direktiverne anvendes ensartet. I medfør af den gældende lovs § 7 har undervisningsministeren bemyndiget CIRIUS til at udøve beføjelserne. CIRIUS har bl.a. været bindeledet for dansk deltagelse i en række udvalg, der har bistået Kommissionen med arbejdet med anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Disse udvalg nedlægges og erstattes med ét udvalg, det såkaldte »art 58-udvalg«, jf. direktivets artikel 58. Det nye udvalg erstatter de rådgivende udvalg under de tidligere direktiver på de særlige sektordirektivs område for sygeplejerske-, tandlæge-, dyrlæge-, jordemoder-, arkitekt-, farmaceut- og lægeområdet. Udvalget består af repræsentanter for medlemsstaterne og har Kommissionens repræsentant som formand.

Udvalget overtager det hidtidige udvalgsarbejde, der vedrører den sektorale ordning og bistår fremover Kommissionen i forbindelse med anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. For de øvrige erhverv, der ikke hidtil har været dækket af sektordirektiver, varetager udvalget som noget nyt opgaver i overensstemmelse med direktivets artikel 11, 13, 15 og 20 samt i overensstemmelse med artikel 61, stk. 2. Herunder har udvalget bl.a. kompetence til under visse betingelser at vedtage fælles platforme. En »fælles platform« er en række kriterier for erhvervsmæssige kvalifikationer, som kan udligne de væsentligste forskelle, der er blevet identificeret mellem de enkelte medlemsstaters krav til en uddannelse til et bestemt erhverv. De væsentligste forskelle identificeres ved at sammenligne varighed og indhold af uddannelsen i mindst to tredjedele af medlemsstaterne herunder alle de medlemsstater, der lovregulerer det pågældende erhverv.

Undervisningsministeriets ansvarsområde udvides med en opgave, der ligger i umiddelbar forlængelse af Undervisningsministeriets nuværende koordinatorfunktion, idet Undervisningsministeriet vil være den faste danske repræsentant i art 58-udvalget, der bistår Kommissionen vedrørende anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og vedtagelse af fælles platforme. Derudover kan repræsentanter for øvrige kompetente myndigheder deltage.

I forbindelse med indkaldelse til møderne i udvalget vil Undervisningsministeriet koordinere synspunkter fra de kompetente myndigheder og eventuelt om nødvendig sammensætte en delegation til møderne, hvor repræsentanter fra de kompetente myndigheder kan deltage. Ministeriet vil løbende afrapportere fra møderne til de kompetente myndigheder.

Til nr. 11

Direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 viderefører de regler, der er fastsat i overgangsbestemmelserne i art. 10 og 11 i direktivet om anerkendelse af eksamensbeviser inden for arkitekturområdet (direktiv 85/384/EØF). Reglerne indebærer, at medlemsstaterne skal anerkende nærmere angivne uddannelsesbeviser for arkitekter, selv om de ikke opfylder mindstekravene i direktivet.

I medfør af reglerne i direktiv 2005/36/EF anerkender medlemsstaterne bl.a. udstedte eksamensbeviser for bygningskonstruktører fra de byggetekniske højskoler, hvis uddannelsen er påbegyndt senest i løbet af det akademiske år 1987/1988. Eksamensbeviset skal være ledsaget af en attest fra den kompetente myndighed om, at den pågældende har virket som arkitekt i mindst seks år og har bestået en prøve med henblik på at blive ligestillet med arkitekter, der har eksamensbeviser fra arkitektskolerne.

Med den foreslåede hjemmel i lovforslagets § 7 a, bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om prøvens form og indhold samt attestation af eksamensbeviserne. Endvidere fastsættes regler om, for hvilken instans prøven skal aflægges.

I direktiv 2005/36/EF, art 50, er der fastsat bestemmelser om dokumentation og formelle krav. Efter disse bestemmelser har værtsmedlemsstaten bl.a. adgang til i tvivlstilfælde fra etableringslandet at kræve bekræftelse af ægtheden af certifikater og uddannelsesbeviser og af, om ansøgeren opfylder de mindstekrav til uddannelse, der f.eks. er fastsat for arkitektuddannelsen.

Med den foreslåede hjemmel i lovforslagets § 7 a bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om attestation af arkitekters eksamensbeviser m.v. til bekræftelse af ovennævnte forhold på arkitektområdet.

Til § 2

Til nr. 1.

Det foreslås, at der i noten til lovens titel tilføjes, at lov om statsautoriserede og registrerede revisorer gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets